

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Resbelul.

Sibiu, 20 Ianuarie v.

Discuțiunile de pace întră Rusi și Turci la Cazanlic resp. la Adrianopole se vede că nu promet un rezultat mulțamitor, căci railarea și concentrarea armatei ruse la Adrianopole se continuă; trupele de asediare la Rusciuc fac cercul de impresurare tot mai strêmt; Românii lucră și nopțe înaintea Vidinului. Ei au luat afară de satul Emirdan, apărat de trei redute, și pozițiunile turcesci de la Rupca și Capitanovcia. Ocuparea acestor două pozițiuni au costat pe Români însemnate pierderi, dar armata lor este astăzi așa de aprôpe de fortêrêtă, încât Turcii nu se pot mișca în nici o parte. Generalul Cernat este comandantul suprem al armatei române de impresurare. Sêrbii înainteză cătră Pristina și Montenegrinii după ce au luat fortul Lesendra, au pornit de la Spuz și Podgorița cătră Scutari.

„Monitorul oficial” din Bucuresci publică următorii buletin despre activitatea armatei române de impresurare în giurul Vidinului:

După căderea Plevnei, divisiunea II, sub comanda generalului Cerchez și divisiunea IV, sub comanda generalului Angelescu au primit ordin a porni spre a lua orașele întărite turcesci de pre marginea Dunărei, cari mai rămăseseră în posesiunea inamicului și a face investirea Belgradjicului și Vidinului.

Divisiunile s'au pus în marș prin Rahova și Cibru-Palanca spre Lom-Palanca, care căduse cu câte-va zile mai înainte în mânele trupelor noastre, când divisia I, sub comanda colonelului Leca, se arêtase înaintea acestei localități. De aci câte-și trele divisii sub comanda generalului Haralamb, s'au format în doue colône, precedate de detașamente de cavalerie, și din care una porni pe șosea la Belgradjic și cealaltă luă drumul pe marginea Dunărei la Arcer-Palanca, care se evacuasă de turci și se ocupă de trupele noastre în urma unei scurte lupte.

Înaintea Belgradjicului rămăse brigada Cantili, care ocupă satele Oracec, Rașovica, Borobica și Ciftlic, închișând astfel într'un cerc de impresurare cetatea Belgradjic, situată a picu pe un vêrf de stâncă. Brigada Cantili începu bombardarea acestei cetăți, aprindând lojmentele-barace ale garnisonei și pricinuid stricăciuni simțitôre în interiorul cetăței.

Restul colônei ce înaintase spre Belgradjic se dirigiă pe calea Belgradjic-Nazir-Mahela, prin Osmanie, întâlnindu-se aprôpe de Nazir-Mahala și Vitbol cu cea de a doua colônă.

După o luptă de 3 ôre, ambele colône se făcură stăpâne pe acest punct important din cauza încreșurii diferitelor șosele și căi de comunicațiune ale Vidinului. Ante-garda înaintă apoi spre Belarada, care fu ocupată fără luptă. Brigada de roșiori primi ordin a merge înainte în recunosceri, la Dincovica ea întempină o scurtă resistență din partea unui detașament inamic ce fu silit a se retrage, și roșiorii străbătură până la Florentin care fu ocupat fără resistență.

Celelalte trupe urmară ocupând Belarada, Dincovica și Neganovce, și astfel izolarea Vidinului se completă desăvêșit; însă raionul de învestire eră încă în afara de bătaia tunurilor noastre asupra chiar a cetăței Vidinului. Pentru a ajunge acest scop și a investi în mod strêns și concentric cetatea Vidinului, trupele divisiunilor I și IV, în ziua de 12 Ianuarie, după o scurtă luptă atacă și isgoni pe inamic din satele Tatarđjic, Novoselci, Rupca și Raianovce, unde el era întărit. Trupele noastre avură în acestă afacere pe sub-locotenentul Șerbănescu, din al 8 lea regiment de linie greu rănit, un sergent ucis și 5 soldați răniți. Apoi ele pășiră la atacul pozițiunei importante de la Smirdan; după trei ôre de bombardare, la care, ca și în celelalte impregiurări, concură și Calafatul cu un foc forte viu, ieră dincôce de Dunăre erau în acțiune 78 tunuri, din care 12 instalate în drêpta frontului, la 2 kilometre depărtare de cetate, focul turcesc nu mai rêsponse de cât forte slab. La aripa noastră stângă, generalul Cerchez luă dispozițiuni a ataca pozițiunea de la Smirdan, care este o întărire însemnată,

ridicată de Turci spre a apăra Vidinul despre uscat. Atacul se esecută cu 6 bataliône din regimentul al 4-lea și al 6-lea de linie și al 9-lea de dorobanți, și el avu un succes complet. Trei redute, cari apărau pozițiunile satelor Smirdan și Inova, au fost luate cu asalt de trupele noastre, și lupta a durat de la 3 ôre până la 6 ôre sêra. Șanșurile redutelor și câmpul impregiur erau acoperite cu preste 300 cadavre inamice, și au cădut în mânele noastre: 6 tunuri de 9 de oțel Krup cu munițiunea lor, și unele chiar încă încărcate, atât atacul a fost de impetuos, 250 prizonieri nizami, mai multe sute puseci Peabody-Martini și Snider. Restul trupelor inamicului a fost pus în gonă în cea mai mare desordine retrăgându-se în Vidin. Trupele au fost conduse cu inteligență și bravură de șefii lor, nu se aușia ca semnal al trompetelor de cât înaintarea și pasul gimnastic.

Perderile noastre sînt: 2 oficieri morți, căpitanul Verbicén, din al 9-lea de dorobanți și sub-locotenentul Frunđescu, din al 4 lea de linie, 3 oficiri răniți: locotenentul Elefterescu, din al 6 lea de linie, având piciorul sfărîmat deasupra genunchiului, căpitanul Georgescu, din al 4 lea de linie, ușor rănit și locotenentul Cumpănaș, din al 4-lea de linie, rănit la mână. Din trupă se evaluează aprôpe 30 la 40 morți și ea la 100 răniți.

Acum cercul de investire al cetăței Vidinului este cu desăvêșire restrâns, tôte întăririle esteriore și înainte sînt în mânele noastre și cetatea chiar se află sub completa dominațiune a tunurilor noastre.

Revista politică.

Raportul nostru din capitala Ungariei, ce-l publicăm la alt loc, în consonanță cu cele ce le aduc diarele de acolo, ne infățișeză situațiunea politică internă într'un progres spre crise ministeriali nouê.

Din Viena nimic nou despre crisa ministerială. Conte Taaffe, locotiitoriul din Tirol, a venit la Viena. Călêtoria contelui o esplică unii

că este în legătură cu crisa ministerială.

De mai multe zile se scrie, că contele Andrassy are sa facă un pas decisiv la Petersburg. Conte Andrassy, după „Hon”, pășesce în contra preliminarilor de pace de la Kazanlic și le declară de nule până când nu le vor sancțiuna puterile garante. Alte sciri spun, că Rusia stăruiesce pe lângă interpretarea că cauza Bulgariei, Erțegovinei și Bosniei nu se ține de puterile garante, va să țică afacerile acestor trei provincii Rusia vrea să le reguleze nemijlocit cu Turcia.

Dacă stau astfel lucrurile, și mulțimea opiniunilor este aplecată a crede că astfel stau, trebuie să primum cu mare îngrigire în viitoriu. Pacea care o asteptăm este numai o paușă mică pentru alte evenimente. Oficiosele din ambe capitalele monarchiei vin și ne întăresc în presupunerile noastre.

Isvôrele bine informate din Viena cred într'o apropiare întră Austro-Ungaria și Anglia. Cestă din urmă cere dela parlamentul său credite extraordinare eră cea dintăiu, prin ministrul său de esterne, se pregătesce a striga Rusiei un veto și a-i arăta Ru-

din resbelul oriental de până acum. Mai sînt și alte impregiurări cari nu trebuiesc scăpate din vedere și cari contribuiesc la lămurirea situațiunei. Rusia înarmeză mereu și tramite trupe prospete în jos spre Dunăre. Sensațiune mare însă a făcut un ordin al ministeriului de resbel din Bucuresci, prin care se escrie recrutațiunea contingentului de pe 1879, acum în ajunul subscrierei preliminarilor de pace. Ordinul dispune ca recrutațiunea să se facă fără amânare.

Generalul Ignatieff a adus dela Petersburg o epistolă autografă a țarului rusec adresată principelui Carol. Se înțelege că nu se pôte sci de ce cuprins este epistola; se tem mulți că ea privesce revindecațiunea Besarabiei.

FOIȚA.

Andrei Florea Curcanul. *)

Novelă.

(Urmare.)

II.

Greu e omului până a nu intra în nevoe, dar odată intrat, apoi, vorba ceea, 'și pune capul între umere și merge orb înainte. Așa se întemplă și cu mine. După ce am plecat de-acasă intrând în viața de oștên, începui să-mi las grigele îndărăt și puțin venii în cheful meu obicinuit. Un singur lucru mă mai supêra. Mi părea greu că n'am găsit pe Catrina să-i țic remas bun, căci cine scie? — se putea să n'o mai vêd. Cu aceste ghimpe în inimă mersei până în sêră.

Era pe la începutul lui Aprilie pe când ciocârliile se învață a cânta și codrul prinde mugur. O lună plină și frumoșă mi lumina calea, când eată că la căți-va pași de mine zării o um-

bră de femeie ascunsă în dosul unui frunđar. Numai o săritură făcui până la dênșă și o apucaii de mână.

Era Catrina, însă așa de galbênă și de slabă încât mi se părû că ochii i se mărise în cap.

— Bine că te vêđui Catrino, înainte de a mă duce la bătălie, ei țisei eu uitându-mă cu jale la dênșă; dar ce-ți sînt mânele așa de reci?

„Mi-e frică să nu mă uiți, respunse ea cu glas înecat în lacrimi.

— Eu să te uit!... Dôr nu mă duc la joc sêu la ședătore, acolo. Rôgăte mai bine la Dumneđeu să nu mor. Apoi îmbărbătându-mi inima, o cuprinsei în brațe și o sărutai pe frunte, er ea suspină din greu și-mi țise:

„Andrei jură-mi că-ti vei ține cuvântul ce mi-ai dat!

— Jur!

„Să scii bine, Andrei, că ciasul în care ți vei calca acest jurământ va fi ciasul morții mele. Așa simt eu că-mi este scris.

— Atunci vei trăi mult, Catrino, afară numai daca vre-un glonte mi va curma țilele.

„Tu nu vei muri în rêsboiu, adaose ea cu glas care samănă a prorocie.

Voi să o sărut încă odată, pentru cea din urmă dată înainte de a o părăsi, însă ea se depărtă din brațele mele și se făcû nevêđută printre umbrele copacilor. Aușii numai din depărtare un glas care și acuma parcă-mi resună în inimă:

— Mergi sănătos, Andrei, și nu mă uita!

Acuma pot să țic că-mi venise cheful la loc. Nu sciu pentru ce, dar mă simțeam mult mai îmbărbătat de când auđisem din gura Catrinei că n'am să mor în rêsboiu. Mi-închipueam că femeile au câte-odată prevestiri tainice asupra viitoriului; er' grigea ei să nu o uit, mi părea prea copilărescă ca să mă mai supere cătuși de puțin.

Trecuse međul nopții când ajunserăm în pădurea din valea Racovei. Acuma nu mai păđim rânduêla pasului militaresc, ci fie-care mergea cum putea, după cum se simțea de ostenit și după cum ei mergeau și gândurile prin cap. Luna începea să se cobôre

de cealaltă parte a ceriului, și umbrele se întindeau lungi pe pământ ca niște brațe de urieși. Mi-adusei aminte de spusa bêtărnilor că aici Românii se resboiesc odiniôră cu Turcii și risipise ôrdele lor, și étă că acuma după atâtea amari de ani, ne veni și nouê rândul să ne măsurăm cu dênșii..... Ciudată potrivire!... Bine a țis cine a țis că nime nu scie ce-i ascuns în pôla vremilor. Și acum mergeam așa gânditor prin acest loc udat de sânge omenesc, mi simțeam creeri inferbênțați, și nu odată mi se părû că vêd în zarea lunei rêsărind din pământ titve gôle care se rînjeau la mine.

Trei sêptămâni după aceea străbătusem țera de-a lungul până la Dunărea pe malul căreia mii și mii de Români erau adunați în deosebite locuri așteptând numai ordinul de trecere. Dar până când veni ordinul în nenumêrate rânduri ne jucărëm de-a mingea cu Turcii, trimițind ghiulele în cetățile lor și primind altele dela dênșii.

Apoi pe la mijlocul verei un pod se făcû peste Dunărea, a căru capet

*) Din „Convorbiri literare“.

Este interesant, că în Berlin sînt păreri despre situațiunea din orient cu totul alt-feliu de cum sînt în Viena.

Acolo condițiunile de pace nu se par pentru turci așa în povărațore și nu le consideră de afaceri ale puterilor garante în înțelesul care-l aflăm în diarele austro-ungare. Din totă atitudinea presei germăne transpiră consimțământul cu procederea rusescă, ceea ce indică că la o eventuală neînțelegere Germania va fi pe partea Rusiei.

„Pesti Naplo“ despre majoritatea cabinetului Tisza.

„Unde s'a dus majoritatea cabinetului Tisza? Ea a început cu o opozițiune care nu număra mai mult de 60 membri: 40 din stînga estrema și 20 din dreapta. Majoritatea era de 280 membri. După aceea au eșit din majoritate 20 de sași când cu pactul din Maiu și prelângă acestia 80 de membri din partida „liberală“ și au ramas în majoritate 190. Partida scădea și opozițiunea creștea. Nemulțămirea creșcu pe fia care și, bancele partidei guvernamentale deveniră părăsite și în timpul din urmă majoritatea partidei guvernamentale se clătina întră 60 și 80. Acum majoritatea e de 19 inși. Acesta e decadența, disolvărea partidei, începerea cădereii. Politica regimului aduce rōdele sale.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Budapesta, 18/30 Ian. De bun augur — să fie fost începutul acestei săptămăni, ori de un malum omen, vom vedé peste puțin timp. Atăta e constatat, că în atmosferă s'a prăsit ceva din ce se nasc crisele.

Ca deputății să se aci, să provoce luni o crisă ministerială și în Budapesta, ca să nu lipsască părechea celei de dincolo de Laita.

Ministrul president Tisza, așa arată semnele, pare că e cătră sfârșitul carierei sale ministeriale. A devenit de un timp încōce nepopular, n'ar' fi cređut însă omul, că nepopularitatea acēsta se va încinge așa curēnd și în sinul dietei.

Dară să vin la fapte. În ședința de luni deputatul casei de jos Chorin face propunerea, ca afacerile s'eu mai bine, proiectele care privesc pactul să se amāne pānă după terminarea crizei ministeriale din Cislaiania. Propunerea n'a venit tocma ca din senin, ea s'a simțit de mai nainte; cu tōte aceste a deprimat fōrte mult inimile celor ce ședea pe fotoliurile mi-

nisteriale. Fața trāda suferințele irterne.

Discusiunea a fost cu mult foc purtată și cu mult tact și logică din partea acelor ce spriginiră propunerea dep. Chorin; din contră, guvernul n'a avut noroc să gāsască în șirurile adicțiilor sei și nici chiar pe fotoliurile ministeriale oratori desteri, cari să lovescă și să turtescă argumentele opozițiunei. Fost'a că ei simțiau că apără o cauză greu de apārat; fost'a, că ei nu și dau silință, pentru că erau siguri de majoritate — nu sciu ce să dic, sciu ce am veđut și auđit, că li se îngāna cuvintele în gură, după cum se dice, și dacā am cetit bine din fețele deputăților, partida guvernului perdea din aderenți chiar în decursul discusiunii.

În fine vine la vot. Scularea și șederea n'a putut duce la scop. Majoritatea și minoritatea era la îndoială. Din partea opozițiunei se cere vot nominal. Majoritatea pentru guvern era în pericol. O mișcare esttraordinară între deputăți. Partisanii guvernului fură adunați la ședința din tōte părțile, de pe unde se aflară, și așa cu mare necas a scos guvernul o majoritate de nouespredece voturi. Au votat pentru propunere 136; contra 155; n'au fost față 147 deputăți; cu opozițiunea au votat dintre romāni: Balomiri și Stupa; contra Alexandru Roman, Sērbu, Antonescu, Ioanovicu.

Pentru caracteristica situațiunei mai adaug, că din partida guvernamentală au votat contra vre o doispredece deputăți, dintră cari amintesc pre Pulszky, Lonyay, Kerkapolyi.

În ziua următoare a fost o nouă bătălie parlamentară asupra tractatului vamal și asupra tarifei de vamă. Guvernul îngrigiat, a fost acum și mai cu băgare de samă să nu pērdă majoritatea voturilor. Învingerea morală a fost însă și de astădată pe partea opozițiunei. Cătră finea ședinței mai mulți deputăți au părăsit sala.

Scirile privitoare la bancă, ce vin aici dela Viena, sînt seriose și fac impresiune neplăcută. Nemții din Cislaiania se arată implacabili.

Mē mărginesc de astădată la cele de aici; căci scirile despre condițiunile de pace sînt atāt de variante în cāt nu mai scie omul ce să cređă despre ele.

Oradea-Mare, în Ianuarie 1878. Domnule redactor! Cred că-ți vei aduce aminte că pe la anul 1870 jurnalistica romānă și întregul public român la inițativa mult stimabilei Dōm-

ne Paulina Covaciu măritată Roman din Oradea-Mare, îmbrățișase cu căldură ideea întemeieri unui fond pentru un institut român de fete în Oradea. La stăruința zelōsei matrōne sus numite în tōte locurile locuite de Romāni se începură colecte, se arangiară petreceri spre scopul acesta, încāt rezultatul acestor stăruințe — conform socōtei publicate în „Federațiunea“ pre la 1871 din partea stimatei Dōmne Paulina Roman — a fost suma de 4500 fl. v. a.

Precum atinseiu mai sus acēstă sumă colectată de la romānime s'a administrat la mânăle sus lăudatei Dōmne, și de nu mē înșel, aceea a rēmas sub manipulațiunea dēnsei pānă la reposarea colectantei întēmplată în anul 1874. — Ba interesarea gentilei Dōmne a mers pānă acolo, încāt — precum spun unii — din averea sa proprie a testat pentru sporirea sumei de mai sus 1000 fl. v. a.

Rēposānd însă nobila urđitoare a acestei idei salutare, — lumea contribuitoare nu mai scie, unde este, cum, și prin cine se manipulează fondul de 4500 fl. v. a. adunat pentru întemeierea unui institut român de fete în Oradea-Mare.

E probabil că moștenii nobilei testatōre, Stim. Domn Iosif Roman advocat în Orade și onorabila sa fiică, vor scī despre starea acestei averi publice romānesce. Credem deci a le face și D-lor numai un serviciu, când cerem permisiunea de a-i putē ruga, să binevoiescā a informa pe publicul român contribuitor, că, suma (adunată pentru întemeierea unui institut român de fete în Orade), care conform socōtei publice a prea fericitei colectante D-nei Paulina Roman, publicate pre la anul 1871 prin foile naționale pe atunci se urca la 4500 fl. v. a., — sub a cui manipulațiune se află? — prin manipulare de pānă aci, la cāt a creșcut? în fine să binevoiescā a da deslucire că, care ar fi modul cel mai recomandabil și mai practic, ca ideea norocōsă a întemeieri acestui institut să pōtā deveni faptă complinită?

Nu țin în fine de prisos a accentua aici, că clarificațiunile aceste le țin prea necesare pentru reputațiunea nōstră, cari am colectat și contribuit spre scopul mai sus atins, — ba le țin de lipsă întreprinderile nōstre publice, ca astfel veđēnd publicul averea publică a națiunei manipulatā cu conscientiositate, — și pe venitoriu să sucurgā cu ajutorul seu pentru promovarea intereselor nōstre culturale.

Spectator.

Presemne de decadență a populațiunei romāne din Austro-Ungaria.

Cu ocașiunea unei călătorii prin Transilvania am auđit în multe convorbiri cu compatrioți susținēndu-se stereotipa părere, că, națiunea nōstră ar regresa în privința morală și în consecuență și în privința fizică. Acēstă tesă însă nu o putea nici unul să o întărescā prin documente valide, căci o statistică specific romānă, care în multe privințe ar fi de un folos neprecalculabil pentru națiune, nu există, cel puțin nu pentru publicitate.

Unde începe îndoiēla, încētă credința; așa mi se întēmplă și mie, căci resunetul păreri de mai sus sgdului temeliiu credinței mele în prosperitatea națiunei mele și nu-mi mai lāsā odihnă. Am început deci a scormoni prin bibliotecile mie accesibile ale capitalei austriace pentru a afla material de combatere în contra acelei aserțiuni. Acēsta însă nu-mi succese, deōrece pe de o parte nu avui timp de ajuns, ēr pe de alta este cunoscut că, regimul unguresc în elaboratul seu de conscriere a poporului din a. 1870, în contra tuturor regulilor primite de alte regimuri europene, a ignorat — din cauzele cunoscute fiecārui nemăgiar — conscrierea naționalităților. Este deci absolut cu neputința a face o comparare cu conscrierile de mai înainte în ce privesc creșcerea populațiunei cu raport la secs, etate mijlocie, period productiv al vieței, a ocupațiunilor principale, a celor ce sciu scrie și ceti etc., căci în alte cărți prē arare-ori aflăm despre națiunea romānă date positive și detaliate, cari să ne deslege o întrebare atāt de însemnată.

Cercetările mele însă nu au fost cu totul fără rezultat, căci am aflat în analele statistice ale comitetului tehnic-administrativ militar din Viena, de pe anii 1870—1874, edate la însărcinarea ministeriului comun de resbel, unele date, cari, spre parerea de reu a tuturor patrioților buni, arată prin cifre că, destoinicia populațiunei romāne pentru serviciul militar, scade din an în an în proporțiune atāt de mare, încāt mai multe cercuri romāne de asentare au provocat îngrigirea ministeriului comun de resbel. Acesta a și dispus în urmă a se face cele mai scrupuloșe cercetări pentru a afla adevăratele cauze ale acelei aparițiuni abnormale, dar despre rezultatul cercetărilor pānă acum nu s'a publicat nimic.

Spre a adeveri prin cifre aserțiunea de mai sus lāsăm să urmeze ta-

abie se dărea la malul celalalt, și înșirați cinci câte cinci prinserem a trece dincolo. Erau frumōse de veđut șirurile nōstre de călăreți și pedestri a căror arme strălucēau la sōre, mergēnd cu paș bărbătesc în sunetul musicelor, cu stēgurile fālfāind, și urmate de o sută de tunuri de oțel sub rōtele cărora părea că geme pāmēntul.

— Strigați copii să trāescā Măria Sa! dișe comandantul; căci sînt multe sute de ani de când vulturul și capul de bou al Romānilor n'a călcat în țera păgānescă.

„Ura!... Să trāescā Maria Sa!... strigară odată mii și mii de glasuri care ciocotiră departe în văile Dunărei.

Inima se bătea tare în piepturile nōstre, și hotărīți cum mergeam pe viață și pe mōrte, simțeam pentru întâia dată în noi o tainică mândrie. Acum eram și noi ceva.

Peste șese zile ajunserem în fața întăririlor Plevnei împotriva cărora oștirile rusesci se frānsese de-atātea ori. Aici începū pentru noi o viață

mai grea, mai ostenitōre, căci fiind aprōpe de Turci trebuia mereu să străjuim și să săpām la șanțuri pentru a nu fi loviți pe furis. Tot-dēuna îmbrăcați și cu arma lāngă noi, tot-dēuna gata a sări la cel mai mic semn dormeam nōptea somnului epurelui, și ziua de multe ori nu ne ticnea māncarea amestecāndu-se în borșul nostru glontii turcesci. Însă omul se deprinde și cu binele și cu rēul; fie-care și făcea slujba fără să se plāngă, numai când cădeau ploile cele putrede, când, uđi pānă la oșe, trebuia să dormim în glod, atunci fără voe ne aduceam aminte de acasă și fețele nōstre se posomoreau. Dar, vorba ceea, un cias de bine te face să uiți un an de necaz: cum se furisă printre spārturile nourilor o rađă caldă de sōre, îndată ne venea cheful la loc, și doinele începeau să resune în șanțurile Plevnei.

În unele locuri eram așa aprōpe de Turci, încāt puteam vorbi unii cu alții. Într'o di Vasile Grāunte tovarășul meu care era un posnaș și jumētate strigā la dēnșii:

— Bre bostangii, bre ciorbagii,

așa i că vē dorm șōreci în pāntece? ... Ce nu vē închinați mai bine?

„Minciuni spui; eacā ce māncām noi, respunse un glas de la dēnșii, și în aceeași clipă o pāne albă căđū în șanțurile nōstre.

— Asta e furată de la noi, jur pe fesul lui Mahomet!

„Cine-lu dīs vorba asta să-și arete fața dacā il ține curaoa!

— Îndată, respunse Grāunte, și puindu-și un fes în cap eși pānă la jumētatea trupului din șanț afară.

Atunci o plōe de glonți ēi șuerā pe la ureche.

— Dar din voi care-i harnic să-și arēte scāfārliia, strigā el scoborindu-se în șanț?

„Eu! respunse un Turc care se arētā cu o căciulă de curcan pe cap.

— Aferim! strigară ai nostri, improșcāndu-l la rāndul lor cu o salvā de pușci. Turcul se făcū neveđut.

Glumele aceste ușor se puteau întōrce în rēu, căci cu mōrtea nu-i de șuguit: dar ce era să facem? ... Să ne arētām mai mișei decāt Turcii — asta

nu se putea. E ciudat cum eu, om milos de felul meu, trāgeam aici drept dragul în carne de om, ba încă mi părea rēu de câte ori plumbul meu mergea în deșert. Par'că nu mai eram eu bāetul Andrei Florea cel blājīn din sat de la Florești, pe care fetele îl hārāteau fără lēc de grige. Rēsboiul mē încruntase în sānge, și-mi schimbase firea, și de-ași fi avut putere ași fi ucis pe toți Turcii din țera turcescă ca să se mātue buclucul și să mē întorc mai curēnd acasă. Însă trēba mergea mai încet decāt doream, căci fie-care și aducea cu sine noue întēmplări și nouă muncă.

După ce întăririle nōstre fură isprāvite prinserem să umplem saci cu nāsip, să facem legāturi de strujani, și țarcuri de nuele pe care Romāni în deprinderea lor de a porecli lucrurile le numiră „Frasini“*) Tōte aceste erau menite să slujescā de apāratură în șanțurile nōstre, s'eu să fie aruncate în șanțurile Turcilor în ziua când vom nāvāli asupra lor. Ear șegile întovărășeau necurnat lucrul.

*) Fașini.

bela de mai jos despre rezultatele asentației în a 1870—1874 în 11 cer-

curi de asentare cu poporațiune pre-valentă română.

		Cercul de asentare al regiment. de infanterie Nr.:											Nrul celor asentați în ter- min mediu din toate cercurile.
		41 in Cernăuți	33 in Arad	37 in Oradea-mare	43 in Caransebeș	2 in Făgăraș	31 in Sibiu	50 in Alba-Julia	51 in Cluj	63 in Bistrița	64 in Orăștie	5 in Satumare	
Din 1000 visitați prin medic din cele 3 clase întâiu de e-tate au fost:	1870	320	241	216	319	455	338	344	258	279	343	422	321
	1871	365	311	209	273	519	377	366	203	262	365	339	327
	1872	300	256	70	337	420	419	379	269	221	221	229	284
	1873	194	114	47	298	483	277	242	224	210	134	169	217
	1874	209	102	98	137	288	194	229	113	131	77	138	156
Asentați în anul:	1870	168	89	153	114	259	158	216	120	113	193	178	160
	1871	142	172	129	99	203	96	175	141	118	209	221	155
	1872	85	188	95	114	212	126	153	103	107	242	234	152
	1873	112	113	173	141	176	161	173	113	130	227	143	151
	1874	97	137	190	110	171	137	144	116	187	213	141	149
Respiși din cauza lipsei la mărimea pretinsă de 1-554 metri în anul:	1870	512	670	631	567	286	504	440	622	608	464	400	519
	1871	493	527	662	628	278	527	459	656	620	406	440	518
	1872	615	556	835	549	368	455	468	628	672	537	537	564
	1873	694	773	780	561	341	562	585	663	660	639	688	632
	1874	694	761	712	753	541	669	627	771	682	710	721	695
Cu mărimea prescrisă dar respiși seu sterși cu totul din cauza altor scăderi trupesci în anul:	1870	277	203	128	273	433	321	312	213	221	232	259	261
	1871	121	141	148	115	204	136	172	119	131	217	184	153
	1872	602	657	724	612	363	543	516	668	648	551	557	586
termin mediu de 5 ani	asentați	277	203	128	273	433	321	312	213	221	232	259	261
	prea mici	121	141	148	115	204	136	172	119	131	217	184	153
	cu scăderi trupesci	602	657	724	612	363	543	516	668	648	551	557	586

Rubrica din urmă verticală „terminul mediu al asentațiilor din cele 11 cercuri” „asentați” ne arată că numărul de 327% apți în anul 1871 pentru serviciul militar, a scăzut până în a. 1874 la 156%, adică tocmai pe jumătate, precând rubrica „respiși pentru scăderi trupesci seu sterși cu deservire” ne arată în a. 1872 numărul de 518%, care până în anul 1874 s'a urcat la 695%. Din rubrica din urmă „termin mediu de 5 ani” vedem că, din 1000 tineri români asentați numai 261 au fost apți, 153 pré mici și 586 cu alte scăderi trupesci.

Asemănând cercurile între sine, și în special cercul Orădiei-Mari cu al Făgărașului aflăm o forțe mare deosebire, căci precând în cel d'intăi „terminul mediu de 5 ani” este numai de 128, pe atunci în cel din urmă el se urcă la 433% asentați, va să dică de 3 ori mai mare decât în cercul Oradea-Mare. Ce rectifică această mare deosebire? Sunt românii din Oradea mai espuși bôlelor? S'eu a făcut rachiu din trênșii ruine, cari să servescă de exemplu. . . .

Resultatele triste ale aptitudinii pentru serviciul militar, cari în general nu se pot pune în cumpănă cu rezultatele celorlalte naționalități din imperiu, în parte mare trebuie atribuite și visitațiunii medicale mai scrupuloase ce se introduse cu anul 1872. Cu toate aceste rezultatele preste tot, și în special în cercul 37 și 64 din

— Măi, Frasină ta e cam infoiată, dicea unul, mă tem că nu-i s'o poți duce peșcheș la Turci.

„Ba e numai bună de strins în brațe, răspundea celalalt; cu d'ensa mă duc până în pândeale albe.

Astfel făcând trebă, glumeau între d'nsii băeții nostri după obiceiul lor din copilărie; căci fie d'ilele cât de aspre și împletite cu primejdii, ele tot se mai indulcesc dacă le preseri cu ceva chef și voe bună.

(Va urma).

* (Teatru) *Dramă Română tradusă în italianesce.* „Stéua României” primesce din Neapoli o corespondință, care spune, că teatrul „Fiorentini” de acolo s'a primit a se juca drama istorica română în cinci acte, intitulată: „Il mantagnuolo gran ministro” (Plăiașul logofet mare,) de Teodor Codrescu, tradusă de dnii Corneliu Codrescu și Celsonino Mutti. Costumele sunt luate din albumul Asaky. Teatrul „Fiorentini” e unul din cele d'ântăiu teatre.

a. 1874 cu 98 resp. 77% apți pentru serviciul militar, sunt atât de deprimătoare, încât trebuie să atragă atențiunea conducătorilor națiunii asupra acestui simptom inspăimântător, căci numai dela acesti conducători și dela națiune însuși se pôte aștepta vindecarea reului.

„Ajutați însuși, ca să-ți ajute Dumnezeu”. Acest proverb fiecare român să și-l întipărescă în inima sa. Căci orice nenorocire a românului este pentru celelalte națiuni binevenită, și orice pas înainte spre avânt spiritual-moral seu fizic este un spin în ochii lor. Deci ajutorul numai dela noi și prin noi pôte veni. —

(Va urma).

Varietăți.

* *Dela mai mulți abonanți ne vin reclămări că nu primesc regulat „Tel. Rom.” De aici expeditiunea se face regulat. Causa este de a se căuta la postele ultime. Rugăm pre pl. t. abonanți a reclama totdeauna la postele respective și nu prin epistole împreunate cu spese.*

* (Necrolog) Dr. Ioan Meșotă Directorul gimnasiului nostru din Brașov a reposat eri. Perderea acésta este forțe simțită pentru instrucțiune în deobște, în deosebi însă pentru gimnasiul nostru din Brașov. Vom reveni asupra acestei durerose împregiurări cu alt privilegiu. Acum ne mărghinim a esclama un dureros: Fie-i țerină ușoră și amintirea eternă!

* (Pertractare finală). Pe cale telegrafică ni se face cunoscut că în Cernăuți eri s'a început pertractarea finală cu membrii societăței „Arborosa.” Astăzi se va fini pertractarea. Eri fu întrebat numai presidentul Arborosei Ciprian Porumbescu.

* (Camera advocaților din Sibiu) publică, că dnul Ladislau Pop d'Harșan, avocat, în Sibiu, s'a înscris în lista advocaților și că dnul H. Melas, avocat în Sighișora, s'a șters din lista advocaților la dorința proprie.

* (Transferare) Dr. Emil Brote medic superior c. r. fu transferat de la regimentul de infanterie 79 la regimentul de infanterie 31 în Sibiu.

* (Tabla reg. din Mureș-Vasarhei) a declarat de nevinovat pre corespondentul dela „Hermanstädter Zeitung”, Markus Békessy, care în prima instanță fusese condamnat la o pedepsă în bani pentru spargerea de ferăști.

* (Grecii și Români). Se scrie din Atena, că diarele de acolo nu încetăză

de a publica articolele cele mai entusiaste și pline de laudă pentru România și armata ei. Întréga Grecie admiră; și sus au rădicat stîmna și afecețiunea Grecilor strălucitele fapte de arme ale armatei Române, purtarea ei eroică și abnegațiunea ce arată poporul Român în acest mare și crâncen resbel.

Asemenea ni se scrie, că Crucea Roșie din Atena a trimis 2,500 litre de d'ēmă de lămăe și 2,000 de kilograme de tutun pentru a fi împărțite între rânii Ruși și Ro, mâni.

* (Un răspuns de onóre.) — Șcena s'a petrecut în resbelele de succesiune pentru tronul Spaniei din suta trecută. Generalul englez Malborough în lupta de la Hochstädt 1704 observă p'un soldat francez, care de și rânit, se lupta în modul cel mai brav chiar sub ochii generalului inimic. În urmă fiind prins și adus înaintea lui Malborough, acesta i dișe: „Dacă armata din care ești, ar avé mai mulți soldați ca tine, ar fi nevingibilă!”

„Ah!” răspuse soldatul, „regele meu nu-i lipsesc soldați cum sânt eu, dar ei lipsesc generali, precum ești d-ta.”

* (Numărul 7.) — Câte roluri n'a jucat acest număr. Pan, deul pășunelor, al pădurilor și al păstorilor la grecii antici, avea un sfinx cu 7 țevi. Agamemnon a trimis lui Achile 7 tripoduri. Romanii au avut 7 regi, și luau 7 marturi la un testament. Apocalipsul vorbece de 7 cercuri, 7 stele, 7 foruri, 7 plăgi, 7 cadelnițe de aur, și de ale 7 lucruri bune seu rele. Roma are 7 coline. De 7 ori și trimit rugi ție d'omne, scrie David în psalmi. Olandezii aveau 7 provincii și turcii 7 tunuri. Sânt 7 planete, 7 colorii, 7 tonuri, 7 înțelepți, 7 arte libere, 7 minuni.

* (Un rendez-vous ca obiect de proces). La capitanatul orașului din Oradea-mare un anumit cetățan G. F. așternu o plânsóre de cuprinsul următoriu:

„... După cum arată actul sub /- alăturat (o epistolă de amor) Dșóra I. R. m'a provocat, să mă presentez la un rendez-vous pe promenada din fața spitalului, eventual în Szöllös în ospetaria cea mare. Deorece dama numită nu se presentă în ziua hotărîită, seducându-mă și făcându-mi pre lângă aceea spese considerabile, recerc pre on. capitanat să binevoiescă a condema pre on. damă la rebonificarea speselor specificate...” etc. Capitanatul orașului dede următórea rezoluție: „Iubirea este un lucru delicat! Deorece acésta cestiune nu se ține de cercul de activitate a capitanatului, petentele se îndrăptă la competenta judecată de bagateluri, etc.”

Ce a mai întreprins petentul nu se scie.

Credința, speranța și caritatea.

Cuvânt conferențial ținut în 6/18 Octomvrie 1877 în Câmpu-lung moldovinesc diecesa Bucovinei.

(Încehere.)

Fîind că ne am apropiat de cetatea acésta și de muntele cel sânt al ei ar fi să dorim cu Petru și cu Ioan: „bine este nouă a fi aice simțind acésta predilecțiune. . . . În momentul însă d'a ne aduce aminte, că și știința multora le adauge durerea și încă mai apriat „că știința face măr-șef ér' caritatea edifică.”

Au ce este mai mult și ce se ține mai tare de noi, stimabili-confrați, ca edificațiunea: „Fă bine întru bunăvoința ta Sionului, ca să se edifice murr-i Ierusalimului. Iér măestrii acelora aici sântem noi; o câtă caritate din convicțiuni de bunățate ne trebuiesc iș noué!

De unde să o luăm, dacă nu din sorgintele acela nesecat al carității de sus, carele a emancipat omenimea tótă

din servitutea cea mai rea a pecatului; și acésta operă ne obstă și noué. Nedefinibile sânt principiile, dar fructele libertății și ale egalității filfie triumfătoare prin lumea întrégă.

Consciu esclamă el: eu am învins lumea, ear noi ca preoți și luminători aceea-și putem în modul cel mai perfect, însă numai prin caritate. Înșă ne iubind lumea, precum auđim învătându-ne și s. ap. Ioan: „Nu iubiți lumea nici cele din lume. De iubesc cineva lumea, iubirea părintelui nu este intrinsul. Căci tot ce este în lume adecă pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu este dela părintele, ci este din lume. Și lumea trece și pofta ei, ér' cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în etern.

Mai scim, că caracterul carității dumnezeesci este universal; sântem detori dar a iubi pre toți chiar și pre dușmanii nostri, pentru cari rugându-ne să dicem: „Iartă-i D'omne, că nu sciu ce fac!

Înșă nicăirea în întréga scriptură nu străluce mai trumos necesitatea carității crestinesci ca în epistola s. Pavel cea I-a cătră Corint. 13, 1. când ne capacitează în acest mod: „De ași vorbi în limbele ómenilor și ale ángerilor și iubire n'ași avé m'am făcut ca o aramă sunătoare seu címbal răsunătoriu. Și de ași avé darul de profecie și ași scí tóte misteriele și tótă cunoscința și de ași avé tótă credința, încât să mut și munții, ér iubire n'ași avé, nimica nu sânt. Și de ași împărți tótă avuția mea săracilor și de ași da corpul meu să-l ardă, ér iubire nu ași avé, nici un folos nu 'mi este. Iubirea îndelung rabdă și este binefăcătoare, iubirea nu pismuesce, nu se trufesce, nu se îngânféază. Nu se pórtă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărită, nu gândesce réul. — Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevér. Tóte le sufere, tóte le crede, tóte le speră, tóte le rabdă. Iubirea nici o dată nu încetăză, chiar și de se vor desființa profetiele, chiar de vor înceta limbele, ori chiar de va dispáre cunoscința.”

Din câte se espuseră e evident pentru fie care dintre noi, stimabili confrăți, că virtuțile credinței, speranței și ale carității de și au a fi comune tuturor crestinelor, dar per excellentiam au a fi proprietate indispensabilă a noastră a preoților, pentru care și pórtă numele de virtuți teologice. Sântem obligați a le cultiva din resputeri, că într'insele sânt latente tóte celelalte; să ne îmbrăcăm întru ele și din ruine va încolți, va cresce și va înflori una vieță nouă și cuvioșii vor salta de bucurie.

Nu voiu poté însă încheia un asemenea tractat ne reamintindu-mi finalmente, că adunați întru numele Domnului, precum sântem astă-đi, ar fi să ne inspirăm și de acel entusiasism sânt al psalmistului cântând: „iată acum, ce este bun și ce este frumos decât a locuí frății împreună.”

Credința speranța și sórtea-nóstră comună sânt tot atâtea catene aurie, ce ne légă. Fără de nici un înțeles este vieța noastră astăđi în Bucovina, până nu va fi condusă și de aceea filosofă a filosofiei pauline: că de i s'ar páre cuivă, că scie ceva, încă nimic n'a cunoscut, precum se cade a cunosce (I Corth. 8, 2.) și ca să nu mi-se impute asemănându-me acelor ce învață pururea și nu pot veni nici o dată la cunoscința adevérului (II Timth. 3, 7) — voiu termina apelând la amicia noastră de preoți spre a nu fi nimenea susceptibil mai adaogând: Nu ve înjugăți cu cei necredincioși; că ce împărțășire are dreptatea cu nedreptatea? seu ce unire are lumina cu întunerecul? seu ce potrivire are Christos cu Belia? seu care parte are credinciosul cu cel necredincios? seu care însoțire are templul lui Dumne-

deu cu idoli? căci voi sunteți templul lui Dumnezeu celui viu, precum a și Dumnezeu. Voi locui în ei și voi umbla întră ei și eu voi fi lor Dumnezeu și ei vor fi poporul meu. Pentru aceea eșiți din mijlocul lor și ve osebiți, dăce Domnul, și să nu vă atingeti de cele necurate și eu ve voi primi. II Corth 6, 14—18.

Incheiu cerând ertarea stimabililor confrăți, ér' mai ales docsologind și strigând: Mărire Tie celui ce ne ai arătat această lumina și să fie îndurarea Ta spre noi, precum am creșut și am sperat, dar mai ales precum Te am iubit pre Tine.

Dorna Căndreni în 2/14 Octobr. 1877.

Isidor Procopian.
preot.

NOTIȚE.

(O notiță străină relativă la literatura română). Cetim în „Vossische Zeitung“ din Berlin, numărul de Duminecă 2 Decembre 1877.

Rumaenische Skizzen, introducere și traducere de d-na M. Kremnitz (Bucuresci 1877 la Socec și C-ie), este titlul unei cărți puțin voluminoase, care însă, în limitele ce și le-a tras, ne face să vedem cu o deosebită claritate situațiunea intelectuală și morală a României. Introducerea ne dă un scurt prospect istoric despre starea de mai nainte și starea de astăzi a țerei și arată marea influință a elementului coreligionar în trecut, care însă în prezent nu mai are puterea ideilor moralizatoare. După introducerea urmază un fragment din critica lui Titu Maiorescu „în contra direcției de astăzi în cultura română“, în care se combat cu o asprime fără cruțare și cu o logică incisivă, dar totodată din impulsionele celui mai înalt patriotism forme superficiale, lipsite de fundament organic, în dezvoltarea intelectuală a României. (Aici urmază, citat în traducere, pasagiul de la pag. 334 și 335 din cartea d-lui Maiorescu „Critice.“)

Însă țera judecată cu această asprime posedă în literatura ei mai noua talente de o necontestabilă însemnătate, precum dovedesc alegerea următoare de novelete și de schițe din pēna a diferiți autori români. Aceste șapte schițe, narațiuni și povești sunt toate în ton popular și isvorite din iubirea poporului și a naturii lui adevărate! Unele din ele, precum este „Crucea din Sat“ a d-lui Slavici, sunt de o frumusețe încântătoare și scrise cu atâta poezie încât se pot compara cu cele mai eminente produceri ce le are literatura tuturor poporilor în sfera concepțiilor poetice populare. Cartea dōmnei Kremnitz cuprinde pe lângă citata narațiune de I. Slavici, încă o istorie sătēscă (Popa Tanda) de același autor, două „copii de pe natură“ (Popa Gavril și Cucuona Nastasia) de I. Negruzzi, o novelă istorică (Mihnea cel rău), de A. I. Odobescu, o novelă de N. Gane (Șanta) și povestea populară a Gemenilor cu stea în frunte. Cu cât humor este scrisă și cu ce plăcere se cetese d. e. simpla istorie sătēscă a d-lui Ioan Slavici! Popa Tanda prin caracterul lui cam prea drept și atrage defavoarea mai marilor lui și se vede strămutat în miseria și sēlbătăciul sat Sărăcenii din Valea-sacă. Aici preotul începe în anul dintăiu să predice poporenii săi cu multă seriozitate evanghelia îndreptării. Când vede ca predica e în zădar, încercă în anul al doilea batjocura și în anul al treilea dojana. Tōte însă sunt degeaba și preotul în mijlocul sărăciei și lenei obștești se și vede perdut în miserie cu nevastă și copii, când într'o dimineță, gândindu-se cu amar la starea lui în mijlocul bisericuței aprōpe ruinată, i vine deodată că o inspirație de sus: el începe a munci însuși, se pune pe lucru cu propriile sale brațe, și repară casa preoțēscă, și așașă un gard în giurul curții, și lucrăză ogorul, și sădese o grădină. Poporeni la început dau din cap și dic, că e al dracului Popa, dar încetul cu încetul se pun pe gânduri și, în scurt timp, fac unul după altul ceea ce au vădut că face popa. D'abia trece un an, și satul s'a schimbat la față, și acum, când

ajunge un călător prin Valea-Sacă pe șoseua cea bună, și întrēbă de satul cel frumos, pe care l' dărește cu mirare, află că este satul Sărăcenii, adevărul asil al sēracilor.

Sciri ultime.

Viena, 31 Ianuarie. Diarele de aici aduc scirea: Andrasypretinde față de Rusia, că tractările ruso-turcesci să atērne de la consimțēmētul puterilor signatara tractatului de Paris.

Constantinople, 31 Ianuarie. Turcii în Bulgaria de mēdă nōpte s'au retras în fortērețe.

Oferte pentru rāniții din România.

Colectată prin dl. Martin Boghia din Broscenin:

Ioachim Manguuca 1 fl., Anatalia Manguuca 1 fl., Achilina Manguuca 50 cr., Ioan Juica 1 fl., dna Anna Baliau preotēșă 2 fl., Rachila Boghia 1 fl., Anatalie Balia jude 1 fl., Păun Balia 50 cr., Sofronie Gaitōne 20 cr., Iancu Bura tutor s. b. 1 fl., Iacob Mioc 20 cr., Augustin Bercian 30 cr., Iancu Berlovan 15 cr., Ioan Berlogia criscnic 20 cr., Avram Sarmășin 30 cr., Filip Albu 20 cr., Antonie Bercian 40 cr., Ioan Bercian 20 cr., Petru Șogor 20 cr., Păun Balea 30 cr., Micu Gaitōne 20 cr., Seb. Novac și Drăgan Ciulu 18 cr., Avram Bercian 20 cr., Iacob Miosic 50 cr., Eftimiu Rusmir 20 cr., Petru Balia 40 cr., George Bercian 30 cr.

Suma: 13 fl. 63 cr.

Colectată prin dl. Traian Alesandrescu din Varadia:

Nicolae Mioc preot gr. or. 1 fl., Pau Jorgoviciu preot gr. cat. 1 fl., Pau Mioc preot gr. or. 1 fl., Petru Jorgoviciu învățat. 2 fl., Feorge Țunea învățat. 1 fl., Ioane Ciulan învățat. 50 cr., d-șora Ermina Petroviciu 1 fl., d-șora Silvia Mihailoviciu 50 cr., Sfetozar Mihailoviciu comer. 1 fl., Iosif Buzian comer. 1 fl., Iancu Mioc comer. 1 fl., Iosif Caiman 50 cr., Pau Berlea jude 2 fl., Pau Bonaciu jurat 1 fl., Ioan Daba jurat 50 cr., Chiril Bonaciu tutor orf. 30 cr., Achim Boraciu econ. 1 fl., Iova Buzian econ. 1 fl., Martin Medoea econ. 1 fl., Iosif Mioc econ. 1 fl., Iohann Seala 1 fl., Traian Alesandrescu butariu 1 fl., Pau Cip jun. 50 cr., George Blajiu econ. 20 cr., Iosif Caiman jun. 40 cr., Elia Cip econ. 40 cr., Iosif Medoea econ. 10 cr., Pau Cip econ. 25 cr., Petru Boraciu econ. 50 cr., Iuco Latic econ. 50 cr., Pau Ifcu econ. 50 cr., Pera Buzian cojocar 50 cr., Iaco Fabian econ. 50 cr., Constantin Farca econ. 40 cr., Marie Singer 60 cr., Ferdinand Künscher rotariu 40 cr., Iohann Ketzenmacher 20 cr., George Crăciun măcelariu 50 cr., Spasie Crăciun 20 cr., George Purgariu barbier 50 cr., Iovan Corbeiu econom 10 cr.

Suma 28 fl. 55 cr.

Dna Rachila Alesandrescu 50 dgr. scame fine și 2 met. de tifon, d-șora Ermina Petroviciu 68 dgr. scame.

Continuarea contribuțiilor de bani

pentru ostașii Români răniți ai României.

(Colecta XXXV.)

1. Prin dl. Nicolae Todea paroch gr. cat. în Teuni dela unii locuitori de acolo 13 fl. în argint, și dela Gavril Pop 50 cr.
2. Junimea română din Sibiu a fost colectat între sine pentru înființarea unui cabinet de lectură o sumă de 41 fl. 76 cr. carea neajungēdu-se spre acel scop, o au destinat spre acesta și mi s'a transpus prin dd. Dr. Nic. Olariu, Ioan Mihăițan și Petra-Petrescu pentru Crucea-roșie.

Suma: 55 fl. 26 cr.

Transportul sumei din colecta XXXIV publicată în Nr. 103 al „Tel. Rom.“ din anul trecut cu: 3098 fl. 63 cr. 3075 lei 80 bani.
Suma tot.: 3153 fl. 89 cr. 3075 lei 80 bani.

(Va urma.)

Sibiu, 10/22 Ianuarie 1878.

Iudita Măcellariu,
colectantă.

Contribuiri de obiecte

pentru ostașii Români răniți ai României.

1. Prin dl. Nicolau Todea paroch în Teuni de la G. Pop cărpe, Nuțu Pascu Eva 1 kgr. scame, Agafrie Migia 1 stergariu și cărpe, Ag. Turela 1 sterg., Paras. Stroiia cărpe, Nicolae Todea 2 sterg. și 3 coți pândă.

2. Din comuna Țapu dela:

Maria Horgia 2 cămeși, Maria Moga 1 cămeșă, Flore Florea 1 lepedeu, Lina Fierian 1 cămeșă, Veronica Mihăițan 1 cămeșă, Jovă Dăcu 1 cămeșă, Chiva Vas 1 sterg. și trei sdrențe, Anica Dancu 1 cămeșă, Măriuța Lupean 1 cămeșă, Miia Florea 1 mēșeriță, Marie Balu 1 lepedeu, Rachila Florea 1 stergariu, Ilina Ciorgovian 1 cămeșă, Marie Simu 1 lepedeu, Anna Mihaiu 1 iie, Anica Minciu 1 cămeșă, Anna Șarlea 1 lepedeu, dela mai multe române 8 dărabe de sdrențe.

(Va urma.)

Sibiu, 10/22 Ianuarie 1878.

Iudita Măcellariu,
colectantă.

Bursa de Viena

din 20 Ianuarie (1 Febr.) 1878.

Metalecele 5%	64 45
Imprumutul naț. 5% (argint)	67 25
Imprumutul de stat din 1860	807 —
Argint	103 30
Galbin	5 58
Napoleon d'aur (poli)	9 44
Valuta nouă imperială germană	58 30

Economic.

Brașov, 6 Ianuarie v. Pro hectolitru: grâu, prima calitate fl. 9.32, mijlociu fl. 8.92, cel mai slab fl. 7.60; Grâu scără fl. 7.55; Săcară, prima calitate fl. 6.23, mijlociu fl. 6.02; Orz, prima calitate fl. 5.80, mijlociu fl. 5.40; Ov s., prima calitate fl. 3.—, mijlociu fl. 2.90; Cucuruz fl. 5.42, Mălaiu fl. 6.80; Mazăre fl. 6.93; Linte fl. —.—; Fasole fl. 6.80; Sēmānță de in fl. 11.—; Cartofi fl. 1.30. — Pro 1 chilogram: Carne de vită 36 cr.; Carne de porc 44 cr.; Carne de oie — cr. — Său de vacă prōs-pēt 40 fl. pro 100 chilograme

Oradea mare, 13 Ianuarie v. Pe di ce merge stagnațiunea în negoșul cu bucate creșce. La grâu și săcară prețurile au tendența a da inapoși fără oferte și fără căutare. De-și cucuruzul se plătesce de bererii ne 40—50 cr. mai bine dar' se aduce așa puțin în piață, încât mandate mai mari nu se pot realiza. Orz lipsesc cu totul fără de a fi întrebare de el. După o ninsōre mare vremea s'a muiat. Notām: grâu fl. 9—10, săcară curată fl. 7., cucuruz fl. 7.20—7.25, ovēs fl. 6.20—6.30, tōte pro 100 chilograme. — Vinul e negligat cu totul; se plătesce fl. 7—8 pe vēdra (40 cupe vechi) cu drojii cu tot. Spiritul regresēză fără căutare; en gros fl. 31 en detail 31.50—32 pro 10,000 litre °lo.

Satu-mare, 12 Ianuarie v. Stagnațiunea în negoșul cu bucate s'a mai înșōșit și drumurile rele, cauate prin schimbarea temperaturii. De vre-o câte-va zile avem vreme mōle și omētul începe a se topi. Notām: grâu fl. 9—9.70, săcară, fără căutare fl. 6.25, ovēs fl. 5.30—5.40, cucuruz fl. 6.50, tōte pro mājă metrică.

Estras din foia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitatiuni: în 3 Aprilie și 15 Maiu, imobil. comitelui Victor Foldolagi în Mureș-Oșorheiu (la tribunal); în 20 Febr. și 20 Martie imobil. vėduvitei Teodor Laza în Boncesdi (la casa comunală).

Ad Nr. prot. 230—1878.

CONCURS.

De ore-ce prin morbul de trecuți 2 ani, parochul Simion Filimon din Varmaga, a devenit la stare de tot neputinciosă de a mai severși funcțiunile parochiale, — se escrie concurs pentru un capelan de ajutoriu, căruia i se va da:

1. Din venitul parochial dela biserică și din simbria anuală a parochului 60 fl.
2. a 3-a parte din venitele stolari, cari după calculul de mijloc pōte să fiă 20 fl.
3. Fiitoriul capelan va avē de a prim și postul de învățatoriu în numita comună pentru care va primi salariul învățătoresc anual 160 fl. v. a. cuartir liber și lemne pentru încălđit.

Doritorii de a ocupa această stațiune de capelan și învățatoriu, sciind și cātările bisericesci, și ca absoluți clerici, vor asterne suplicele lor la subscrisul cu documentele rețerute până la 18 Februarie 1878.

Sēcărămb, 19 Ianuarie 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Sabin Piso, m. p.
protopresbiter.

1—3

Nr. 5. B. ex. 1878.

CONCURS.

Înființându-se în urma înaltei ordinațiuni consistoriale dto 22 Decembre 1877 Nr. 3244 postul de capelan în parochia Giurgesci, pentru ocuparea acestuia se escrie concurs până în 12 Faur a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt: 1/2 jumătate din tōte ve-

nitele parochiale și stolari, cari calculate la olaltă dau suma de 200 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiți până la terminul indicat a-și asterne concursele lor instruate în sensul statutului organic prin subscrisul la presidiul comitetului parochiale din Giurgesci.

Deșiu în 9 Ianuarie 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv,

Ioan Bodea m. p.,
protopresbiter.

1—3

Nr. 302. 1877.

CONCURS

Pentru postul de capelan în parochia de clasa a III în comuna „Torcla“, protopresbiteratul Nocrichiu-Cincu mare, lângă neputinciosul paroch Stefan Comșa, cu încuviințarea consistorială de sub Nr 1790 B. se escrie prin această concurs în termin până la 12 Februarie, 1878.

Emolumentele sânt:

- a) dela 50 de familii câte o di de lucru și venitele stolari satorite de sinodul protopresbiterat
- b) Venitul porțiunei canonice stătătoare din pământ arătoriu și de fēnaș de 10 jugere, din care pentru capelanul ce va veni jumătate.

Doritorii de a ocupa acest post de capelan vor avē a-și asterne petițiunile instruate după sunetul statutului organic și al dispozițiunilor sinodali din anul 1873 la subscrisul până la terminul indicat.

Nocrichiu, 10 Ianuarie, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial oficial protopopesce gr. or.

G. Maier m. p.,
adm. prot.

3—3

Nr. 119. 1878.

Publicare de concurs.

Se deschide concurs la stațiunea de medic pentru comunitatea opidului Ognă (Vizakna) cu salariu anual de 300 fl. și taca de 20 cr. pentru visita unei persōne bolnave.

Doritorii de a concurge au ași asterne petițiunea instruită de concurs până inclusive în 8 Februarie st. n. la subscrisul magistratului.

Magistratul opidului Ognă
Szöcs Iosef,

2—3

primariu supl.

Nr. 5/1878

EDICT.

Ilie Muntean din Apoldul inferior cottul Sibiului, carele a părăsit de 7 ani de zile pre legiuita sa socie Sunza Crișan tot de acolo, fără a se scī ubi-cațiunea lui séu de mai trāese séu ba, se citēză prin această a se presenta înaintea subsemnatului scaun ppresbiterat până în 13 Ianuarie 1879 căci la din contra procesul divorțial por-nit asupra i se va pertracta și decide și în absența lui.

Mercurea, 12 Ianuarie 1878.

De la scaunul ppresbiterat al Mercurei.

1—3

I. Droș,
adm. prot.

Anunțiu.

Subscrisa face cu tot respectul cunoscut, că căciulile „Dorobanțul“, acum atât de plăcute pentru dame, se fac — în tocma — după un model din Bucuresci — numai în salonul mai jos însemnat. De piele de miel din patriă a 5 fl. Comande în scris se vor efectui prompt. Sibiu, 31/19 Ianuarie 1878.

1—2

Iosefina Wegmuth,
Strada Cismădiei Nr. 25.